

Folketingets Socialudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 4466

Doknr.
711523

Dato
15-06-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 17. maj 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 287 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Theresa Berg Andersen (SF) og fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 287:

Mener ministeren, at man bør gå væk fra princippet om, at tvangsanbringelser først og fremmest handler om barnets tarv, og mener ministeren, at børn bør objektiviseres som strafudmåling? Der henvises til artiklen "Hummelgaard overvejer at gøre det nemmere at tvangsfjerne børn i bandefamilier: "Det vil være et hårdt og vidtrækkende redskab" bragt på Altinget.dk 4. maj 2023.

Svar:

Det er afgørende, at kommunerne sætter ind så hurtigt som muligt med støtte, hvis de bliver opmærksom på et barn eller en ung, der har brug for hjælp.

Generelt gælder det, at formålet med at yde støtte til børn og unge, der har et særligt behov, er at sikre, at disse børn og unge kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrene, jf. servicelovens § 46. Det følger desuden af § 46, stk. 3, at støtten skal bygge på barnets eller den unges egne ressourcer, og barnets eller den unges synspunkter altid skal inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed. Barnets eller den unges vanskeligheder skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med familiens medvirken.

Afgørelser skal altid træffes på baggrund af en konkret helhedsvurdering af barnet og familiens forhold og under hensyn til barnets bedste. Hvis kommunen får kendskab til, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, skal kommunen igangsætte en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50. Den børnefaglige undersøgelse skal som udgangspunkt omfatte barnets udvikling og adfærd, ligesom der også skal ses på familieforhold, herunder ressourcer såvel som problemer. Undersøgelsen skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger til støtte for barnet, den unge eller familien.

Det bemærkes, at en anbringelse uden samtykke kun kan ske, når der er åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade, og når der samtidig er en begrundet formodning om, at

problemerne ikke kan løses under barnets ophold i hjemmet, jf. servicelovens § 58.

Derudover gælder det, at kommunen skal overveje, om der er mindre indgribende tiltag, som vil være bedre for barnet eller den unge. Dette stemmer også overens med det generelle princip om proportionalitet, der gælder for forvaltningen.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt børn bør objektiviseres som strafudmåling henviser jeg til justitsministerens besvarelse af SOU alm. del spm. 281.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister

Bilag:
Besvarelse af SOU alm. del spm. 281.